EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 14.10.2011
COM(2011) 644 konč.

2011/0277 (NLE)

Predlog

IZVEDBENA UREDBA SVETA

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta predlog obravnava uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti („osnovna uredba“), v protidampinškem postopku glede uvoza nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije.

Splošno ozadje

Ta predlog je nastal v okviru izvajanja osnovne uredbe in je posledica preiskave, ki je bila izvedena v skladu z vsebinskimi in postopkovnimi zahtevami iz osnovne uredbe.

Obstoječe določbe na področju, na katero se nanaša predlog

Začasni ukrepi so bili uvedeni z Uredbo Komisije (EU) št. 446/2011 (UL L 122, 11.5.2011, str. 47).

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Ni relevantno.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Zainteresirane strani, ki jih postopek zadeva, so imele možnost, da med preiskavo zagovarjajo svoje interese v skladu z določbami osnovne uredbe.

Zbiranje in uporaba izvedenskih mnenj

Strokovno mnenje ni bilo potrebno.

Ocena učinka

Ta predlog je posledica izvajanja osnovne uredbe.

Osnovna uredba ne vključuje določb za splošno oceno učinka, zajema pa izčrpen seznam pogojev, ki jih je treba oceniti.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Povzetek predlaganih ukrepov

Priloženi predlog Uredbe Sveta temelji na dokončnih ugotovitvah o dampingu, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije. Zato se predlaga, da Svet sprejme priloženi predlog Uredbe, ki ga je treba objaviti najpozneje do 11. novembra 2011.

Pravna podlaga

Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti.

Načelo subsidiarnosti

Predlog je v izključni pristojnosti Evropske unije. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja.

Načelo sorazmernosti

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov:

oblika ukrepanja je opisana v navedeni osnovni uredbi in ne dopušča odločanja na nacionalni ravni;

navedba o načinu zmanjšanja finančne in upravne obremenitve Unije, nacionalnih vlad, regionalnih in lokalnih organov, gospodarskih subjektov in državljanov ter o njeni sorazmernosti s ciljem predloga se ne uporablja.

Izbira instrumentov

Predlagani instrument: uredba.

Drugi instrumenti ne bi bila ustrezali iz naslednjega razloga:

druga sredstva ne bi bila primerna, ker osnovna uredba ne določa drugih možnosti.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Unije.

2011/0277 (NLE)

Predlog

IZVEDBENA UREDBA SVETA

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti[1] („osnovna uredba“), ter zlasti člena 9 Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je po posvetovanju s svetovalnim odborom predložila Evropska komisija („Komisija“),

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

1. Začasni ukrepi

(1) Komisija je z Uredbo (EU) št. 446/2011[2] („začasna uredba“) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije („zadevne države“).

(2) Postopek se je začel z obvestilom o začetku, objavljenem 13. avgusta 2010[3], potem ko sta proizvajalca Unije, tj. Cognis GmbH („Cognis“) in Sasol Olefins & Surfactants GmbH („Sasol“) („pritožnika“), 30. junija 2010 vložila pritožbo. Ti družbi predstavljata velik delež, v tem primeru več kot 25 % celotne proizvodnje izdelka v preiskavi v Uniji.

(3) Kot je navedeno v uvodni izjavi (9) začasne uredbe, je preiskava dampinga in škode zajemala obdobje od 1. julija 2009 do 30. junija 2010 („obdobje preiskave“ ali „OP“). Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 2007 do konca OP („obravnavano obdobje“).

---

[1] UL L 343, 22.12.2009, str. 51.
[2] UL L 122, 11.5.2011, str. 47.
[3] UL C 219, 13.8.2010, str. 12.

2. Nadaljnji postopek

(4) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila sprejeta odločitev o uvedbi začasnih protidampinških ukrepov („začasno razkritje“), je več zainteresiranih strani predložilo pisna stališča v zvezi z začasnimi ugotovitvami. Strani, ki so to zahtevale, so imele možnost za zaslišanje.

(5) Komisija je nadaljevala z zbiranjem in preverjanjem vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za dokončne ugotovitve.

(6) Potem so bile vse strani obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala priporočiti uvedba dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije ter dokončno pobiranje zneskov, zavarovanih z začasno dajatvijo („dokončno razkritje“). Za vse strani je bil določen rok, v katerem so lahko predložile pripombe o tem dokončnem razkritju.

(7) Ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so se preučile in po potrebi ustrezno upoštevale.

B. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

1. Zadevni izdelek

(8) Zadevni izdelek, kot je opredeljen v uvodnih izjavah (10) in (11) začasne uredbe, zajema nasičene maščobne alkohole z ogljikovim številom C8, C10, C12, C14, C16 ali C18 (razen razvejenih izomerov), vključno z enojnimi nasičenimi maščobnimi alkoholi (imenovanimi tudi „čiste frakcije“ ali „single cuts“) in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (običajno razvrščenimi v C8-C10), mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (običajno razvrščenimi v C12-C14), in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C16-C18, s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije, trenutno uvrščene v oznake KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 in ex 3823 70 00

(9) Po uvedbi začasnih ukrepov so nekatere strani trdile, da je opredelitev zadevnega izdelka nejasna. Trdile so, da je v obvestilu o začetku navedeno, da obseg izdelka zajema le linearne maščobne alkohole in da so maščobni alkoholi, sestavljeni iz razvejanih izomerov, in njihove mešanice ali razvejeni maščobni alkoholi in njihove mešanice izključeni. Druge strani so trdile, da izključitev maščobnih alkoholov, sestavljenih iz razvejenih izomerov, in njihovih mešanic, ki se proizvajajo s hidroformiliranjem, ni smiselna, ker je njihova uporaba enaka uporabi linearnih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic ter ker konkurirajo tem alkoholom na trgu.

(10) Ugotovljeno je bilo, da imajo vse vrste maščobnih alkoholov in njihove mešanice, ki so vključene v to preiskavo in kot so opredeljene v uvodni izjavi (8), kljub možnim razlikam v surovinah, uporabljenih pri proizvodnji, ali razlikam v proizvodnem postopku, enake ali zelo podobne osnovne fizikalne, kemične in tehnične lastnosti ter se uporabljajo v enake namene. Morebitne spremembe zadevnega izdelka ne spremenijo njegove osnovne opredelitve, njegovih lastnosti ali dojemanja različnih strani.

(11) Zato je treba ohraniti začasen sklep o izključitvi maščobnih alkoholov, sestavljenih iz razvejenih izomerov, in njihovih mešanic iz obsega izdelka, kot je navedeno v obvestilu o začetku, in izključitvi proizvodnje teh družb razvejenih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic iz opredelitve proizvodnje EU (vključno z družbami, ki proizvajajo maščobne alkohole in njihove mešanice s hidroformiliranjem). Ker v zvezi z zadevnim izdelkom ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodni izjavi (10) in (11) začasne uredbe potrdita.

2. Podobni izdelek

(12) Spomniti je treba, da je bilo v uvodni izjavi (13) začasne uredbe začasno določeno, da linearni maščobni alkoholi in njihove mešanice ter razvejeni maščobni alkoholi in njihove mešanice niso podobni izdelki, zato je treba podatke o proizvajalcih maščobnih alkoholov, sestavljenih iz razvejenih izomerov, in njihovih mešanic izključiti iz analize škode.

(13) Ker v zvezi s podobnim izdelkom ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodni izjavi (12) in (13) začasne uredbe potrdita.

C. DAMPING

1. Indija

1.1. Normalna vrednost

(14) Ker v zvezi z določitvijo normalne vrednosti ni bilo nobenih pripomb, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav (14) do (18) začasne uredbe potrdijo.

1.2. Izvozna cena

(15) Ker v zvezi z določitvijo izvozne cene ni bilo nobenih pripomb, se začasne ugotovitve iz uvodne izjave (19) začasne uredbe potrdijo.

1.3. Primerjava

(16) Po začasnem in dokončnem razkritju sta oba indijska proizvajalca izvoznika ponovila zahtevo, da se pri izračunu stopnje dampinga ne bi smela upoštevati njuna prodaja enemu od prvotnih pritožnikov v Uniji v OP (glej uvodno izjavo (22) začasne uredbe). Družbi sta zahtevo utemeljili z dejstvom, da člen 9(1) protidampinškega sporazuma STO določa, da je višina dajatve, ki se uvede, enaka skupnemu ali zmanjšanemu znesku stopnje dampinga. Indijska proizvajalca izvoznika sta se sklicevala tudi na člen 2(4) protidampinškega sporazuma STO, ki zagotavlja pošteno primerjavo izvozne cene z normalno vrednostjo. Na podlagi tega sta trdila, da se je pritožnik z njima pogodil o nakupu zelo velikih količin po zelo nizkih cenah, pri čemer je hkrati pripravljal pritožbo, zato se te transakcije, katerih cene torej niso bile pošteno določene, ne smejo vključiti v izračune dampinga.

(17) Najprej je treba opozoriti, da dejstvo, da protidampinški sporazum STO dovoljuje možnost uvedbe dajatve, manjše od skupnega zneska stopnje dampinga, ne pomeni obvezne uporabe te možnosti. Člen 9(4) osnovne uredbe zgolj določa obveznost, da se protidampinška dajatev omeji na stopnjo, ki zadostuje za odpravo škode. Poleg tega ni

bilo dokazano, da se strani niso prosto pogodile o cenah. Pregled vseh nakupov, ki jih je opravil zadevni pritožnik, je tudi pokazal, da so bile cene, dogovorjene z indijskima proizvajalcema izvoznikoma, v skladu s cenami, o katerih se je zadevni pritožnik dogovoril za nakupe primerljivih izdelkov pri drugih dobaviteljih. Prav tako je bilo ugotovljeno, da je pritožnik kupoval zadevni izdelek od indijskih proizvajalcev izvoznikov že več let in ne le v OP. Poleg tega je eden od proizvajalcev izvoznikov na ustnem zaslišanju, ki mu je predsedoval pooblaščenec za zaslišanje, navedel, da so bile cene, dogovorjene z zadevnim pritožnikom, dejansko nižje od cen, ki so se zaračunavale drugim strankam. Tako torej ni nobenih dokazov, da cene niso bile pošteno določene samo zato, ker se je prodajalo pritožniku, zato se potrdi, da je zahteva zavrnjena.

(18) Po začasnem in dokončnem razkritju sta oba indijska proizvajalca izvoznika ponovila zahtevo za prilagoditev pretvorbe valut v skladu s členom 2(10)(j) osnovne uredbe zaradi stalne apreciacije indijske rupije (INR) do eura (EUR) od novembra 2009, ki naj bi izkrivljala izračun dampinga (glej uvodno izjavo (23) začasne uredbe). Oba proizvajalca izvoznika sta potrdila, da so bile njune prodajne cene v drugi polovici OP višje kot v prvi polovici OP, vendar sta trdila, da je bil ta trend izključno posledica povečanja stroškov surovin in splošnega izboljšanja tržnih razmer po koncu gospodarske krize ter ni odražal apreciacije INR do EUR. Poleg tega sta družbi trdili, da nikoli ne bi mogli natančno predvideti razvoja menjalnih tečajev v prihodnjem obdobju, tudi če bi lahko svoje cene prilagajali redno in v kratkih časovnih razmakih.

(19) Preiskava je pokazala, da je bila apreciacija INR do EUR v drugi polovici OP sicer postopna, vendar so se cene posameznih indijskih proizvajalcev izvoznikov pri prodaji glavnih izdelkov več glavnim strankam dejansko spreminjale iz meseca v mesec, zlasti v drugi polovici OP. Zato ni nobenih dokazov, da cene pri prodaji v Unijo niso bile hkrati spremenjene tudi na podlagi sprememb menjalnih tečajev v roku 60 dni, kot je določeno v členu 2(10)(j) osnovne uredbe in členu 2(4)(1) protidampinškega sporazuma STO. Ker so bile cene v več primerih pogosto spremenjene, se je lahko upoštevala tudi kakršna koli sprememba menjalnih tečajev. Poleg tega je to pokazalo, da je trg maščobnih alkoholov in njihovih mešanic na splošno odprt za pogoste spremembe cen. Zato tudi v primerih, v katerih so bile cene spremenjene manj pogosto, ni dokazov, da razlog za to ni bila poslovna izbira strank. Dejstvo, da je mogoče cene hitro prilagajati spremenjenim razmeram na trgu (v tem primeru domnevno spremembam menjalnih tečajev), je indijskim proizvajalcem izvoznikom omogočilo, da so te spremembe po želji upoštevali pri svojih prodajnih cenah, kar so očitno tudi večkrat storili. Ob upoštevanju navedenega prilagoditev pretvorbe valut ni utemeljena, zato se zahteva zavrne.

(20) Po začasnem razkritju je eden od indijskih proizvajalcev izvoznikov trdil, da bi bilo treba nadomestilo, odobreno v skladu s členom 2(10)(b) osnovne uredbe za razlike v posrednih davkih, ki so se uporabile v zvezi z nekaterimi vrstami izdelkov, odobriti tudi za izdelke in mešanice s številom C12 in C14, ker je bila dajatev za surovine, ki so se uporabile za te izdelke, vrnjena ob izvozu izdelka. Vendar med preiskavo niso bile predložene nobene informacije, ki bi jih bilo mogoče preveriti na kraju samem in ki bi dokazovale, da so bile te dajatve pozneje dejansko vrnjene. Po dokončnem razkritju je družba trdila, da so se njene pripombe napačno razumele in da so bile vse surovine, uporabljene pri proizvodnji izdelkov in mešanic s številom C12 in C14, uvožene brez dajatev. Ker je treba plačati posredni davek, če se te surovine posledično vključijo v izdelke, prodane na domačem trgu, družba za te posebne vrste izdelkov

zahteva prilagoditev normalne vrednosti. Vendar dokazi, predloženi med preverjanjem, kažejo, da so posebne surovine, ki so potrebne za proizvodnjo vrste izdelka s številom C12 in C14 ter uvožene brez dajatev v OP, zadostovale le za proizvodnjo dela izvoza družbe tega izdelka v OP. Zato je gotovo, da sta bili vsaj dve tretjini izvoženega izdelka s številom C12 in C14 proizvedeni s surovinami, za katere so bile plačane uvozne dajatve. Ker družba ni predložila dokazov, da bi bile te surovine, uvožene brez dajatev, uporabljene za izvoz v EU in izvoz v tretje države, se zahteva zavrne.

(21) Ker v zvezi s primerjavo ni bilo nobenih drugih pripomb, se vsebina uvodnih izjav (20) in (23) začasne uredbe potrdi.

1.4. Stopnja dampinga

(22) Ker v zvezi z izračunom stopnje dampinga ni bilo nobenih pripomb, se vsebina uvodnih izjav (24) do (26) začasne uredbe potrdi.

(23) Dokončno določena stopnja dampinga, izražena kot odstotek neto cene CIF franko meja Unije pred plačilom dajatve, je:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
vse druge družbe	9,3 %

2. Indonezija

2.1. Normalna vrednost

(24) Po začasnem in dokončnem razkritju je eden od indonezijskih proizvajalcev izvoznikov trdil, da se pri preizkušanju dobičkonosnosti transakcij prodajni, splošni in administrativni stroški (PSA-stroški) ne bi smeli pripisati posameznim transakcijam na podlagi prihodkov od prodaje in da zato številne transakcije niso bile dobičkonosne. Trditev je bila preučena, vendar je bilo ugotovljeno, da je primernejše usklajevanje PSA-stroškov s posameznimi transakcijami na podlagi prihodkov od prodaje, saj je za take stroške značilno, da so bolj kot s količino povezani z vrednostjo. Navesti je treba, da je skupni znesek PSA-stroškov, pripisanih vsaki vrsti izdelka, enak ne glede na to, katera od obeh metod se uporabi za usklajevanje PSA-stroškov s posameznimi transakcijami. Transakcije, v zvezi s katerimi je proizvajalec izvoznik poizvedoval o izidu preizkusa dobičkonosnosti, so bile ponovno preučene, pri čemer je bilo potrjeno, da transakcije niso bile dobičkonosne. Trditev se zato zavrne.

(25) Isti indonezijski proizvajalec izvoznik je tudi trdil, da se pri določanju ravni dobička, ki se uporabi pri računski določitvi normalne vrednosti, ne sme izključiti dobiček od prodaje, za katero se šteje, da ni bila opravljena v običajnem poteku trgovine na ravni vrste izdelka, ker je bilo dobičkonosnih več kot 80 % celotne domače prodaje. V zvezi s to trditvijo je treba spomniti, da se prodaja v običajnem poteku trgovine določi na

ravni vrste izdelka, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (29) do (32) začasne uredbe, ker je to najprimernejši način, da se prodajne cene natančno uskladijo s povezanimi stroški proizvodnje. Poleg tega člen 2(6) osnovne uredbe ne izključuje razdeljevanja izdelka v preiskavi na vrste izdelka, kadar bi bilo potrebno. Zato se prodaja, za katero je bilo ugotovljeno, da ni bila opravljena v običajnem poteku trgovine na ravni vrste izdelka, izključi iz izračuna dobička, ki se uporabi pri računski določitvi normalne vrednosti. Trditev se zato zavrne.

(26) Isti indonezijski proizvajalec izvoznik je tudi trdil, da se pri računski določitvi normalne vrednosti za nekatere vrste izdelkov niso odštela nadomestila, da bi se normalne vrednosti ponovno vrnile na raven cene franko tovarna. Trditev je bila sprejeta in izračun ustrezno spremenjen.

(27) Ker v zvezi z določitvijo normalne vrednosti ni bilo nobenih drugih pripomb, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav (27) do (33) začasne uredbe – popravljene, kot je navedeno v uvodni izjavi (26) – potrdijo.

2.2. Izvozna cena

(28) Po začasnem razkritju je eden od indonezijskih proizvajalcev izvoznikov trdil, da ni bila predložena utemeljitev, na podlagi katere bi se cena za povezano družbo izvoznico v Uniji obravnavala kot nezanesljiva in računsko določila izvozna cena v zvezi s to prodajo v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe. V zvezi s tem je treba navesti, da se transferne cene med povezanimi stranmi ne obravnavajo kot zanesljive, ker bi se lahko umetno določile na različnih ravneh glede na to, kaj bi bilo ugodnejše za zadevne povezane družbe. Zato se pri računski določitvi izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe, pri kateri se uporabi razumna stopnja dobička, neodvisna od dejanskega dobička na podlagi transfernih cen, preprečijo kakršni koli izkrivljajoči učinki, ki bi lahko izhajali iz transfernih cen. Trditev se zato zavrne.

(29) V zvezi z izvozom v Unijo prek povezanih uvoznikov s sedežem v Uniji sta po začasnem razkritju oba indonezijska izvoznika trdila, da stopnja dobička, ki se je uporabila pri računski določitvi izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe, ni bila ustrezna. Oba sta trdila, da se je dobiček, ki se je uporabil v začasni fazi, nanašal le na enega delno sodelujočega uvoznika in se ni preveril ter zato ni zanesljiv. V skladu s tem sta predlagala, da se tako kot pri drugih preiskavah uporabi 5-odstotni dobiček. Ob upoštevanju nizke stopnje sodelovanja neodvisnih uvoznikov v tej preiskavi se trditev sprejme in uporabi se 5-odstotna stopnja dobička, kar je v skladu s stopnjami dobička, ki so se za isti sektor uporabile v prejšnjih preiskavah.

(30) Ker v zvezi s primerjavo ni bilo nobenih drugih pripomb, se vsebina uvodnih izjav (34) do (36) začasne uredbe – prilagojena, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (29) – potrdi.

2.3. Primerjava

(31) Po začasnem razkritju sta oba indonezijska izvoznika izpostavila, da se zaradi razlik v provizijah ne bi smela izvesti prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) za prodajo prek zadevnih povezanih trgovcev v tretji državi. Obe družbi sta trdili, da njuni proizvodni družbi v Indoneziji in zadevni povezani trgovci v Singapurju sestavljajo en gospodarski subjekt ter da trgovci v tretji državi opravljajo vlogo izvoznega oddelka

povezanih indonezijskih družb. Vendar v obeh primerih trgovinski račun za domačo prodajo in del izvoza v tretje države izda neposredno proizvajalec v Indoneziji, pri čemer trgovci v Singapurju prejmejo določeno provizijo. V primeru ene od indonezijskih družb je ta provizija navedena v pogodbi, ki zajema le izvoz. Poleg tega trgovci v tretji državi prodajajo tudi izdelke drugih proizvajalcev, v enem primeru tudi nepovezanih proizvajalcev. Zato je jasno, da so funkcije obeh povezanih trgovcev v Singapurju podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Trditev se zato zavrne.

(32) Po dokončnem razkritju sta indonezijska vlada in indonezijski proizvajalec izvoznik ponovila svojo trditev glede enega gospodarskega subjekta iz prejšnje uvodne izjave. Trdila sta, da je Sodišče v zadevi *Matsushita proti Svetu*[4] razsodilo, da dejstvo, da se proizvajalec ukvarja z nekaterimi funkcijami prodaje, ne pomeni, da družba za proizvodnjo in trgovska družba ne moreta sestavljati enega gospodarskega subjekta. Trdila sta tudi, da prodaja v tretje države, ki jo izvedejo izvozniki neposredno brez trgovca v Singapurju, predstavlja le majhen odstotek izvoza in da je v sodbi *Interpipe*[5] Sodišče prve stopnje razsodilo, da majhen obseg neposredne prodaje s strani proizvajalca ne podpira trditve, da ni šlo za en sam gospodarski subjekt. Trdila sta tudi, da v zadevi *Canon proti Svetu*[6] dejstvo, da je hčerinska družba prav tako delovala kot distributer izdelkov drugih družb, ni vplivala na ugotovitev, da je šlo za en sam gospodarski subjekt.

(33) Čeprav je Sodišče v zadevi *Matsushita proti Svetu* razsodilo, da so bile institucije v navedeni zadevi upravičene do razsodbe, da proizvajalec skupaj z enim ali več distribucijskimi družbami, ki jih nadzoruje, sestavlja gospodarski subjekt, čeprav sam opravlja nekatere funkcije prodaje, to ne pomeni nujno, da morata proizvajalec in njegove povezane prodajne družbe vedno predstavljati en gospodarski subjekt. V nasprotju z indonezijskim proizvajalcem izvoznikom proizvajalec v zadevi *Matsushita proti Svetu* sam ni opravljal neposredne prodaje. V sodbi *Interpipe* je bilo dejstvo, da je neposredna prodaja proizvajalca izvoznika predstavljala le omejen odstotek celotnega obsega prodaje v EU, le en element, ki ga je analiziralo Sodišče prve stopnje. Predvsem pa je Sodišče poudarilo dejstvo, da je ta neposredna prodaja potekala v nove države članice v prehodnem obdobju. Nasprotno pa v tem primeru dokazi, ki so na voljo, kažejo, da neposredna prodaja proizvajalca nekaterim tretjim državam ni začasna, temveč vsaj načeloma strukturna, tj. stalna. Poleg tega navedena prodaja za vsakega zadevnega proizvajalca predstavlja velik odstotek njegove domače prodaje. V zadevi *Canon proti Svetu* je prodaja hčerinskih družb proizvajalca izvoznika na domači trg vključevala druge izdelke, ki so bili prodani le pod drugo blagovno znamko, a jih je kljub temu proizvedel sam proizvajalec izvoznik. Trditev se zato ponovno zavrne.

(34) Ena od indonezijskih družb je nadalje trdila, da je Komisija, tudi če se koncept enega gospodarskega subjekta ne sprejme, uvedla „dvojno stopnjo“, tako da je od izvozne cene za neodvisne stranke v Uniji odštela dobiček povezanega uvoznika v Uniji in

---

4 Matsushita Electric Industrial Co. Ltd in Matsushita Electric Trading Co. Ltd proti Svetu Evropskih skupnosti, zadeva C-175/87, sodba Sodišča z dne of 10. marca 1992.

5 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT in Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT proti Svetu Evropske unije, zadeva T-249/06, sodba Sodišča prve stopnje z dne 10. marca 2009.

6 Canon Inc proti Svetu Evropskih skupnosti, zadeva C-171/87, sodba Sodišča z dne 10. marca 1992.

provizijo za povezanega trgovca v tretji državi. Vendar sta se ti dve postavki upoštevali za različne namene in sta se odšteli ločeno. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (28), se izvozna cena za izvoz prek povezanih uvoznikov v Uniji računsko določi v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe na podlagi cene, po kateri se uvoženi izdelki prvič nadalje prodajo neodvisnemu kupcu. V teh primerih se opravi prilagoditev za nastali dobiček, da se določi zanesljiva izvozna cena na ravni meja Unije. Nasprotno pa se je provizija za povezanega trgovca v tretji državi odštela v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe. Trditev se zato zavrne.

(35) Družba je nadalje trdila, da bi bilo treba v primeru prilagoditve izvozne cene za provizijo povezanega trgovca v tretji državi v skladu s členom 2(10)(i) opraviti popolnoma enako prilagoditev normalne vrednosti, ker bi ta trgovec usklajeval tudi domačo prodajo. Vendar pisna pogodba med trgovcem in proizvajalcem v Indoneziji zajema le izvoz. Poleg tega trgovinski račun za domačo prodajo izda družba v Indoneziji. Trditev se zato zavrne.

(36) V zvezi s prilagoditvijo v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe se šteje za primerno, da se zaradi preprečitve kakršnih koli izkrivljajočih učinkov, ki bi lahko izhajali iz transfernih cen, uporabi razumna stopnja dobička, neodvisna od dejanskega dobička na podlagi transfernih cen. Zato so se dejanske stopnje dobička trgovcev v tretji državi, ki so se uporabile v začasni fazi, nadomestile s 5-odstotnim dobičkom, ki se kot v prejšnjih primerih šteje za razumen dobiček pri dejavnostih, ki jih opravljajo trgovske družbe v kemičnem sektorju, kot je bilo narejeno v prejšnjih primerih[7].

(37) Druga indonezijska družba je trdila, da je Komisija dvakrat odštela stroške provizije za prodajo prek povezanega uvoznika v Uniji. Družba je trdila, da se je pri računski določitvi izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe izvedla prilagoditev za PSA-stroške povezanega uvoznika in stroške provizije kot neposredne stroške prodaje. Ker so stroški provizije že vključeni v PSA-stroške, so se stroški provizije tako dvakrat odšteli. Ugotovljeno je bilo, da je ta trditev utemeljena, in izračun je bil ustrezno spremenjen.

(38) Ena družba je ponovno zahtevala prilagoditev zaradi razlik v fizikalnih lastnostih na podlagi tega, da izvaža zadevni izdelek v EU v tekoči in trdni obliki, medtem ko ga na domačem trgu prodaja samo v trdni obliki, pri čemer so cene za tekočo obliko nižje od cen za trdno obliko izdelka v preiskavi (glej uvodno izjavo (39) začasne uredbe). V podporo trditvi je družba predložila kopijo dveh računov za prodajo na druge izvozne trge. Vendar tega dokaza v tej pozni fazi postopka ni bilo mogoče preveriti, prav tako pa ni bilo mogoče potrditi, da se je prikazana razlika uporabljala za vse primere, v katerih so bile prisotne navedene razlike v fizikalnih lastnostih. Trditev se zato zavrne.

(39) Po začasnem razkritju je eden od indonezijskih izvoznikov trdil, da je bila obrestna mera, ki se je upoštevala pri izračunu stroškov kredita povezanega uvoznika v Uniji, uporabljenem v začasni uredbi, nesorazmerna in je predlagal uporabo obrestne mere

[7] Na primer pri granuliranem politetrafluoroetilenu (PTFE) s poreklom iz Rusije in Ljudske republike Kitajske, UL L 144, 8.6.2005, str. 11 in pri peroksisulfatih (persulfati) s poreklom iz Združenih držav Amerike, Ljudske republike Kitajske in Tajvana, ,UL L 97, 12.4.2007, str. 6.

na podlagi podatkov, ki jih je za OP objavila Deutsche Bundesbank. Ker so podatki o obrestni meri, ki so se uporabili za izračun kreditnih stroškov za to družbo v začasni uredbi, temeljili na informacijah, ki so jih predložile druge strani, in tako izražajo njihov specifičen finančni položaj, ki ni nujno relevanten za zadevnega povezanega uvoznika, je bila trditev sprejeta in izračun ustrezno spremenjen.

(40) Ker v zvezi s primerjavo ni bilo nobenih drugih pripomb, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav (37) do (40) začasne uredbe – prilagojene, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (36), (37) in (39), in – potrdijo.

2.4. Stopnja dampinga

(41) Ker v zvezi z izračunom stopnje dampinga ni bilo nobenih drugih pripomb, se vsebina uvodnih izjav (41) in (42) začasne uredbe potrdi.

(42) Dokončno določena stopnja dampinga, izražena kot odstotek neto cene CIF franko meja Unije pred plačilom dajatve, je:

Družba	Začasna stopnja dampinga
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
vse druge družbe	7,3 %

3. Malezija

3.1. Normalna vrednost

(43) Po začasnem razkritju je eden od malezijskih proizvajalcev izvoznikov trdil, da preizkus dobičkonosnosti v okviru ocene običajnega poteka trgovine (glej uvodno izjavo (46) začasne uredbe) ne bi smel temeljiti na tehtanem povprečju letnih stroškov proizvodnje, ampak bi se morali zaradi dnevnih nihanj cen glavne surovine uporabiti posamezni stroški vsake domače transakcije. V zvezi s to trditvijo je treba izpostaviti, da je uporaba tehtanega povprečja stroškov proizvodnje kot merila za preizkus dobičkonosnosti ustaljena praksa Komisije. Te trditve se je družba držala v svojem odgovoru na vprašalnike, prav tako pa je bila podlaga za preveritveni obisk, pri katerem so se podatki, ki jih je sporočila družba, uskladili z računovodskimi izkazi družbe. Zahtevek za uporabo stroškov proizvodnje na podlagi transakcij, ki bi pomenila bistveno odstopanje od običajne prakse Komisije, je bil prvič izpostavljen v pripombah družbe k dokumentu o začasnem razkritju, ustreznih številk zato ni bilo mogoče preveriti na kraju samem. Navesti je treba tudi, da dokumentacija o stroških posameznih transakcij, ki jo je družba predložila v podporo svoji trditvi, v veliki meri temelji na ocenah ter zato ne zagotavlja podatkov o stroških, ki bi bili natančnejši in bolj reprezentativni od podatkov, ki jih je družba prvotno sporočila in so bili preverjeni na kraju samem. Nazadnje je treba navesti, da struktura predložene nove dokumentacije o stroških ne omogoča usklajevanja s tem delom poročil o upravljanju, ki so bila preverjena na kraju samem. Trditev se zato zavrne.

(44) Malezijski izvoznik brez domače prodaje (glej uvodno izjavo (51) začasne uredbe) je trdil, da zneski za PSA-stroške in dobičke, ki se uporabijo v izračunu normalne vrednosti, ne smejo temeljiti na tehtanem povprečju dejanskih zneskov, določenih za druga dva proizvajalca izvoznika, ki prodajata podobni izdelek na malezijskem trgu. Družba je trdila, da te številke niso reprezentativne, saj uporablja različne proizvodne metode z različnimi osnovnimi surovinami. V zvezi s to trditvijo je treba opozoriti, da so se pri izračunu normalne vrednosti uporabili lastni proizvodni stroški družbe. Na številkah, ki sta jih predložila druga dva malezijska proizvajalca izvoznika, so temeljili samo zneski glede PSA-stroškov. Glede zneska dobička je bilo določeno, kot je razloženo v uvodni izjavi (45). Družba tudi ni pojasnila domnevnih učinkov uporabljene proizvodne metode na PSA-stroške. Poleg tega je treba navesti, da le omejen del proizvodnje družbe temelji na domnevno drugačni proizvodni metodi, medtem ko se za bistveni del proizvodnje uporabljajo enak proizvodni postopek in enake osnovne surovine kot pri drugih dveh malezijskih proizvajalcih. Zato se sklene, da družba ni dokazala, da uporabljene številke niso bile reprezentativne, in trditev v zvezi s tem se zavrne.

(45) Isti malezijski izvoznik je nadalje trdil, da če bi Komisija za določitev PSA vseeno uporabila podatke drugih dveh izvoznikov bi morali takšni podatki temeljiti na tehtanem povprečju številk, ki se nanašajo na vse domače transakcije navedenih proizvajalcev izvoznikov in ne le na dobičkonosne transakcije. Ta trditev je bila načeloma sprejeta. V zvezi s PSA je zato potrjeno, da so se pri konstruiranju normalne vrednosti uporabili povprečni PSA-stroški za vse domače transakcije drugih dveh malezijskih proizvajalcev izvoznikov. Številke, uporabljene za ta izračun, so bile preverjene med preveritvenimi obiski zadevnih malezijskih družb. Glede določanja dobička je treba opozoriti, da zneska dobička ni bilo mogoče določiti na osnovi zneskov, nastalih in realiziranih s strani drugih dveh proizvajalcev izvoznikov, na ta način se lahko izračuna se znesek izgube. Zato na tej osnovi ni bilo mogoče določiti podatkov glede dobička. V tem primeru se trditev malezijskega izvoznika, da je za izračun normalne vrednosti negativen znesek mogoče uporabiti za znesek dobička, zavrne. Koncept dobička vedno pomeni obstoj pozitivnega zneska. Preučeno je bilo tudi, ali je znesek dobička mogoče določiti na osnovi dobičkonosne prodaje proizvajalca izvoznika v Maleziji, vendar je bil ta pristop zavrnjen, ker bi bil v nasprotju z ugotovitvami STO v primeru uvoza bombažnega posteljnega perila iz Indije[8]. Zato mora izračun dobička v skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe temeljiti na kateri koli drugi razumni metodi, pri čemer se je ob odsotnosti kakršnih koli drugih razpoložljivih podatkov dolgoročna tržna obrestna mera v Maleziji štela za najustreznejšo podlago za določitev dobička. Ta metoda se je štela za konzervativno, razumno in najustreznejšo v smislu člena 2(6)(c) osnovne uredbe. Ugotavlja se, da tako določene stopnje dobička ne presegajo dobička, ki so ga realizirali drugi proizvajalci izvozniki pri prodaji izdelkov iste splošne kategorije na domačem trgu države porekla.

(46) Ker v zvezi z določitvijo normalne vrednosti ni bilo nobenih drugih pripomb, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav (44) do (51) začasne uredbe, vendar spremenjene, kot je navedeno v uvodni izjavi (45), potrdijo.

3.2. Izvozna cena

---

[8] WT/DS141/AB/R, sprejeto 12. marca 2001.

(47) V zvezi z izvozom v Unijo prek povezanih uvoznikov s sedežem v Uniji sta po začasnem razkritju malezijska izvoznika trdila, da stopnja dobička, ki se je uporabila pri računski določitvi izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe, ni bila ustrezna. Ena od družb je svoje trditve podprla s podatki o dobičkonosnosti nekaterih njunih evropskih nepovezanih trgovcev v OP. V zvezi s tem je treba navesti, da se ti podatki ne morejo obravnavati kot reprezentativni, ker so trgovci navedli trgovino s številnimi kemičnimi izdelki, pri čemer je v enem primeru trgovec tudi proizvajalec. Zato se ne sprejmejo kot zanesljivo merilo. Druga družba je trdila, da se njen povezani uvoznik v EU ne sme obravnavati kot distributer, ampak kot povezan zastopnik, zato prilagoditev PSA-stroškov in dobička pri računski določitvi izvozne cene ne sme preseči odstotka provizije, ki se običajno dodeli neodvisnim zastopnikom, ki trgujejo v sektorju. Družba je kot merilo predložila sporazume, ki jih je sklenila z neodvisnimi zastopniki. Po dokončnem razkritju se je trditev še naprej razvila z utemeljitvijo, da se je v primeru volframovih elektrod[9] dobiček povezanega uvoznika štel za zanesljivega in ga je bilo mogoče uporabiti pri konstruiranju izvozne cene. V odgovor na to trditev je treba navesti, da člen 2(9) osnovne uredbe ne predvideva različnega obravnavanja povezanih uvoznikov, ki domnevno opravljajo funkcijo distributerjev, in uvoznikov, ki domnevno opravljajo funkcijo zastopnikov. Člen 2(9) določa prilagoditev za vse stroške, plačane med uvozom in nadaljnjo prodajo, ter nastale dobičke. Poleg tega je treba navesti, da je bilo v preiskavi ugotovljeno, da ima povezana družba sedež v Uniji. Med drugim je odgovorna za naročila strank in izdajanje trgovinskih računov za zadevni izdelek, ki ga proizvaja povezani izvoznik, ter za urejanje postopkov carinjenja EU. Dejstvo, da povezani izvoznik pred uvozom izvaja nekatere dejavnosti, ne pomeni, da izvozne cene ni mogoče ponovno računsko določiti na podlagi cene pri nadaljnji prodaji prvi neodvisni stranki skupaj s potrebnimi nadomestili v skladu s členom 2(9). Razlike v funkcijah v primerjavi z drugimi povezanimi uvozniki, ki jih je izpostavila družba, so običajno izražene v PSA-stroških, pri čemer je Komisija uporabila dejanske podatke družbe. Zato se ta trditev ne more sprejeti. Opozoriti je tudi treba, da je bil v navedenem primeru glede volframovih elektrod povezani uvoznik nadalje vključen v proizvodni proces izdelka, ki ga proizvaja povezana skupina, in je poleg dejavnosti trgovske družbe izvajal tudi druge dejavnosti. Zato je bilo ugotovljeno, da za takšne kompleksne strukture dobiček nepovezanih uvoznikov ni dovolj reprezentativen. Razmere v navedenem primeru niso primerljive z razmerami zadevnega malezijskega povezanega uvoznika, ki le izvaja funkcije trgovanja. Kljub temu se na podlagi razlogov, pojasnjenih v uvodni izjavi (29), zadevna stopnja dobička prilagodi na 5 %. Ker v zvezi z določitvijo izvozne cene ni bilo nobenih drugih pripomb, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav (52) do (54) začasne uredbe, vendar spremenjene, kot je pojasnjeno zgoraj, potrdijo.

3.3. Primerjava

(48) Po začasnem razkritju je en malezijski izvoznik ponovil svojo trditev (glej tudi uvodno izjavo (57) začasne uredbe), da je njegov povezani uvoznik v Uniji pravzaprav proizvajalčev izvozni oddelek in da bodo pri določanju izvozne cene franko tovarna odbitki preveliki, če se bodo uporabile polne prilagoditve za PSA-stroške in dobičke na podlagi člena 2(9) osnovne uredbe. Družba je trdila, da je treba sicer podobno prilagoditev uporabiti pri izračunu normalne vrednosti. Trditev se je ponovila v predložitvi po dokončnem razkritju. Vendar ni bila predložena nobena nova trditev, na

[9] Uredba Sveta (ES) št. 260/2007 z dne 9.3.2007, UL L 72, 13.3.2007, str. 1, uvodna izjava (25).

podlagi katere bi se spremenile sklepne ugotovitve v zvezi s tem. Zlasti je treba spomniti, da je povezana družba izdala račune strankam v Uniji in prejela plačila strank iz Unije. Ob tem je treba opozoriti, da je prodaja povezane družbe vsebovala pribitek. Poleg tega so finančni računi povezane družbe pokazali, da je imela med uvozom in nadaljnjo prodajo običajne PSA-stroške. Povezana družba torej dejansko opravlja značilne funkcije uvoznika. Nenazadnje je treba opozoriti, da je proizvajalec v Maleziji prav tako neposredno prodajal neodvisnim strankam v Uniji in drugih državah. V zvezi s tem se je družba sklicevala na sodbo v zadevi *Interpipe*, v kateri so bile navedene trditve, podobne trditvam indonezijskih proizvajalcev izvoznikov. Iz razlogov, ki so bili že pojasnjeni v uvodni izjavi (33), so okoliščine tega primera drugačne od okoliščin v primeru sodbe Interpipe. Trditev malezijskega izvoznika, da se je glede neodvisne prodaje družbe dogovoril njeni povezani uvoznik v EU, ki nastopa v vlogi izvoznega oddelka malezijske družbe, je v nasprotju z obrazložitvami, predloženimi med preveritvenim obiskom, ko je bila v zvezi s tem izpostavljena ključna vloga matične družbe na Japonskem. Navedene ugotovitve so privedle do sklepa, da je treba prilagoditev za PSA-stroške in dobičke ohraniti in da za izračun normalne vrednosti ni utemeljena nobena podobna prilagoditev .

(49) Ista družba je tudi trdila, da so se pri ponovni računski določitvi izvozne cene dvakrat odšteli nekateri prodajni stroški njenega povezanega uvoznika. Izračuni so se preverili in se po ugotovitvi, da je bila trditev utemeljena, ustrezno prilagodili.

(50) Eden od malezijskih izvoznikov je trdil, da primerjava normalne vrednosti in izvozne cene ne sme temeljiti na vrstah izdelka, kot so določene s kontrolnimi številkami izdelkov, ampak na lastnih oznakah izdelkov družb. Glede na trditve te družbe kontrolne številke izdelkov, uporabljene v preiskavi, ne zajemajo dovolj podrobno posebnosti proizvodnega postopka ter razlik v stroških in cenah. Da bi podprla to trditev, se je družba sklicevala na nekatere svoje izdelke, ki so bili proizvedeni z različnimi proizvodnimi postopki in z uporabo različnih osnovnih surovin, zaradi česar so bili proizvodni stroški na enoto višji. Opozoriti je treba, da ta trditev ni bila predložena niti v začasni fazi preiskave niti med preveritvenim obiskom na kraju samem. Poleg tega se z uporabo družbinih lastnih oznak izdelkov v izračunu ne bi rešila težava različnih proizvodnih metod, ker so se enake oznake uporabljale tudi za izdelke, proizvedene z različnimi proizvodnimi postopki. Trditev se zato zavrne.

(51) Ker v zvezi s primerjavo ni bilo nobenih pripomb, se začasne ugotovitve iz uvodnih izjav (55) do (58) začasne uredbe, vendar spremenjene, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (49), potrdijo.

3.4. Stopnja dampinga

(52) Po začasnem razkritju je malezijski proizvajalec, ki ni izvažal v EU, predložil pripombe v zvezi z uvodno izjavo (60) začasne uredbe, pri čemer je trdil, da so v Maleziji še drugi proizvajalci zadevnega izdelka. V zvezi s tem je treba navesti, da prisotnost dodatnega proizvajalca v Maleziji, ki ni izvoznik v EU, ne spremeni ugotovitve glede stopnje sodelovanja v Maleziji, ker ni bilo dokazov, da preiskane družbe v OP niso predstavljale vsega izvoza zadevnega izdelka v EU. Isti malezijski proizvajalec je kritiziral dejstvo, da bi se za proizvajalce, kot je on sam, ki v OP niso izvažali v Unijo, uporabljajo stopnja preostale dajatve. Glede tega je treba opozoriti, da za družbe, ki v OP niso izvažale v EU , ne morejo veljati posamezne stopnje dajatve. Vendar lahko te družbe, takoj ko začnejo izvažati ali prevzamejo nepreklicno

obveznost prodaje v EU, zaprosijo za pregled novega izvoznika v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe, kar lahko privede do posamezne stopnje dajatve, če so pogoji iz navedenega člena izpolnjeni.

(53) Eden od malezijskih proizvajalcev je trdil, da vrednost CIF, ki se uporablja kot osnova za izračun odstotka stopnje dampinga, ne sme temeljiti na ceni, prijavljeni pri carinskih organih, ampak jo je treba izračunati na podlagi cene pri nadaljnji prodaji, pri čemer se odštejejo vsi stroški po uvozu v EU. Ker pa se je cena CIF uporabila kot osnova deklaracij o carinski vrednosti na mejah Unije in se ne zdi, da je bila nepravilno prijavljena, je treba to isto ceno uporabiti kot osnovo pri izračunu odstotka stopnje dampinga. Družba je trdila, da obstaja časovni zamik med povezanimi dobavami iz Malezije in postopki carinjenja za ponovno prodajo v EU. Čeprav se računi za postopke carinjenja izdajo kasneje, s cenami, določenimi z metodo zaporednega vrednotenja zalog FIFO, gre še vedno za transferno ceno in ne ceno za nadaljnjo prodajo, na kateri temelji izračun carinske vrednosti. Trditev se zato zavrne.

(54) Ker v zvezi z izračunom stopnje dampinga ni bilo nobenih drugih pripomb, se vsebina uvodnih izjav (59) in (60) začasne uredbe potrdi.

(55) Dokončno določena stopnja dampinga, izražena kot odstotek neto cene CIF franko meja Unije pred plačilom dajatve, je:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3%
Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
vse druge družbe	5,7 %

D. ŠKODA

1. Uvodne opombe

(56) Po objavi začasne uredbe je bilo ugotovljeno, da so zaradi stvarnih napak potrebni manjši popravki podatkov glede potrošnje. Na podlagi tega so se nekoliko spremenili obseg prodaje, tržni delež industrije Unije in tržni delež zadevnih držav. Vendar ti popravki nimajo velikega vpliva na trende in sklepne ugotovitve v zvezi s potrošnjo, obsegom prodaje, tržnim deležem industrije Unije in tržnim deležem zadevnih držav v obravnavanem obdobju na trgu Unije.

2. Proizvodnja Unije in industrija Unije

(57) Kot je navedeno v uvodni izjavi (62) začasne uredbe, je bilo ugotovljeno, da so podobni izdelek proizvajali dva pritožnika in majhni proizvajalci v Uniji. Kot je navedeno v uvodnih izjavah (11) in (12), so bili proizvajalci, ki proizvajajo maščobne alkohole, sestavljene iz razvejenih izomerov, in njihove mešanice, izključeni iz opredelitve proizvodnje maščobnih alkoholov in njihovih mešanic v Uniji. Kljub

dejstvu, pojasnjenem v uvodni izjavi (58), se potrdi opredelitev industrije Unije iz uvodnih izjav (62) in (63) začasne uredbe.

(58) Enega od dveh pritožnikov je prevzela družba, ki v trenutnem postopku sodeluje kot uporabnik. Po objavi začasne uredbe je ta pritožnik zavzel nevtralno stališče.

(59) Zato so nekatere strani podvomile v raven podpore ali pravno podlago preiskave, pri čemer so trdile, da se mora podpora ohraniti ves čas preiskave.

(60) Analiza te trditve je pokazala, da preostali pritožnik predstavlja več kot 40 % celotne proizvodnje Unije, torej več kot 25 % celotne proizvodnje Unije in 100 % proizvajalcev maščobnih alkoholov in njihovih mešanic v Uniji, ki izražajo podporo pritožbi ali ji nasprotujejo. 25-odstotni prag in 50-odstotni prag, kot se zahtevata v skladu s členom 5(4) osnovne uredbe, sta torej v celoti izpolnjena in pravna podlaga se lahko potrdi.

(61) Nekatere strani so trdile, da se pritožnika ne smeta obravnavati kot del industrije Unije, ker sta v OP oba uvažala zadevni izdelek. Vendar je bilo ugotovljeno, da je bil odstotek uvoza izdelka teh družb iz zadevnih držav nebistven v primerjavi z njuno proizvodnjo podobnega izdelka. Poleg tega je bil ta uvoz večinoma začasne narave. Zato se lahko potrdi, da je glavna dejavnost teh družb proizvodnja in prodaja podobnega izdelka. Uvodni izjavi (62) in (63) začasne uredbe se torej potrdita.

3. Potrošnja Unije

(62) Ker v zvezi s potrošnjo Unije ni bilo pripomb, se uvodne izjave (64) do (66) začasne uredbe potrdijo.

4. Uvoz iz zadevnih držav v Unijo in nelojalno nižanje prodajnih cen

4.1. Kumulacija

(63) Številne strani so nasprotovale dejstvu, da je bila za tri zadevne države iz začasne uredbe opravljena kumulativna ocena. Po njihovem mnenju pogoji za kumulacijo, določeni v členu 3(4) osnovne uredbe, niso bili izpolnjeni. Trdili so še posebej, da je negativno nelojalno nižanje prodajnih cen, ugotovljeno za eno od držav, onemogočalo kumulacijo. Poleg tega so navedle, da so se trendi obsega prodaje iz teh treh držav izvoznic v obravnavanem obdobju razlikovali, pri čemer so bile razlike tudi pri dostopu do surovin in v surovinah, uporabljenih v teh treh državah izvoznicah. Nenazadnje je bilo navedeno, da je izvoz iz ene od zadevnih držav potekal prek povezanih družb. Po njihovem mnenju so med zadevnimi državami na trgu Unije obstajali različni konkurenčni pogoji. Kot določa člen 3(4) osnovne uredbe, če je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki takšnega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da: (a) je stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot ga opredeljuje člen 9(3), in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv ter (b) je kumulativna ocena učinkov uvoza ustrezna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnega izdelka Unije.

(a) Kot je pojasnjeno v odstavku 4.3.2 začasne uredbe, obseg dampinškega uvoza posamezne zadevne države ni bil zanemarljiv, pri

čemer so količine takšnega uvoza v obravnavanem obdobju ostale velike.

(b) Ugotovljeno je bilo, da so bili konkurenčni pogoji in oblikovanje cen uvoženih izdelkov in podobnega izdelka v zadevnih državah podobni, zlasti v OP. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (127) začasne uredbe, so vse opredeljene stopnje odprave škode za zadevne države bistveno presegale 2-odstotni prag *de minimis*. Zato nelojalno nižanje prodajnih cen pravzaprav ne izraža razmer, ki bi se vzpostavile na trgu z učinkovito cenovno konkurenco. Prodajne poti in cenovni trendi za posamezno zadevno državo so se analizirali, pri čemer so bili rezultati podobni, kot je prikazano v preglednici spodaj. Uvozne cene zadevnih držav so sledile padajočemu trendu in so bile zlasti nizke v OP v primerjavi s povprečnimi cenami industrije Unije.

Uvoz glede na Eurostatove podatke (prilagojeni tako, da vključujejo samo zadevni izdelek)	**2007**	**2008**	**2009**	**OP**
Povprečna cena v EUR/tono v Maleziji	911	944	799	857
Indeks: 2007=100	100	104	88	94
Letni Δ%		3,6	–15,4	7,3
Povprečna cena v EUR/tono v Indoneziji	996	1169	899	912
Indeks: 2007=100	100	117	90	92
Letni Δ%		17,3	–23,1	1,4
Povprečna cena v EUR/tono v Indiji	997	1141	897	915
Indeks: 2007=100	100	114	90	92
Letni Δ%		14,4	–21,4	2,1

(64) Zato se uvodne izjave (67) do (70) začasne uredbe potrdijo.

4.2. Obseg, cena in tržni delež dampinškega uvoza iz zadevnih držav

(65) Ker v zvezi z obsegom, ceno in tržnim deležem dampinškega uvoza iz zadevnih držav ni bilo pripomb, se uvodne izjave (71) do (73) začasne uredbe potrdijo.

4.3. Nelojalno nižanje prodajnih cen

(66) Strani so trdile, da se cene surovin maščobnih alkoholov in njihovih mešanic, proizvedenih iz naravnega olja in maščob, ter tistih iz sintetičnih virov, kot je surovo ali mineralno olje, razlikujejo in da bi bilo treba uvesti dodatno merilo kontrolne številke izdelka, da bi se upoštevale razlike v ceni proizvodnje zaradi različnih proizvodnih postopkov. Vendar se kontrolne številke izdelkov določijo na podlagi individualnih značilnosti posamezne podkategorije postavk, ki jih zajema opredelitev zadevnega izdelka, in ne na podlagi cene vsake od teh postavk. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da se osnovne značilnosti maščobnih alkoholov in njihovih mešanic, proizvedenih iz naravnih olj in maščob, ter tistih iz surove nafte ali mineralnega olja ne razlikujejo bistveno, prav tako pa razlika v ceni proizvodnje ni taka, da bi utemeljila uporabo različnih kontrolnih številk izdelkov. Ta trditev se zato zavrne.

(67) Nekatere strani so trdile, da je bila številka, ki je odražala stroške po uvozu, v višini približno 3 % uvozne cene in se uporabljajo pri določanju ravni nelojalnega nižanja prodajnih cen v zadevnih državah, nejasna in se je v tem primeru zdela neustrezna. Vendar so informacije, preverjene med preiskavo, pokazale, da so morale strani, ki uvažajo, na primer uvozniki in uporabniki, plačati tak znesek stroškov po uvozu zato, da bi zadevni izdelek sprostile v prosti promet na trgu Unije. Poleg tega strani niso predložile nobenih dokazov, da stroški po uvozu v tem primeru niso bili pravilno določeni. Zato je bila ta trditev zavrnjena. Metodologija za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, kot je pojasnjena v uvodnih izjavah (74) in (75) začasne uredbe, se potrdi.

5. Gospodarski položaj industrije Unije

5.1. Uvodne opombe

(68) Kljub spremembi lastništva iz uvodne izjave (58) je prevladalo mnenje, da se podatki, ki jih je predložil pritožnik, ki se je umaknil, in ki so se preverili v prostorih tega pritožnika, ne smejo samodejno izključiti iz analize škode, ker so še vedno del proizvodnje Unije.

(69) Nekatere strani so trdile, da je treba nekatere podatke, ki jih je predložila industrija Unije, zlasti v zvezi z nakupi zadevnega izdelka s poreklom iz Indije, Malezije in Indonezije, izključiti iz analize škode in izračuna stopnje škode, ker bi bila vsaka domnevna škoda v zvezi s temi nakupi samopovzročena. Vendar, kot je navedeno v uvodni izjavi (63) začasne uredbe, so bili ti nakupi zlasti posledica začasnega zaprtja enega od proizvodnih obratov enega proizvajalca. Poleg tega so bili ti nakupi nebistveni v primerjavi s skupno proizvodnjo pritožnikov. Zato ni bilo utemeljenih razlogov za izključitev nakupov navedenih proizvajalcev iz analize škode in izračuna stopnje odprave škode.

(70) Uvodne opombe iz uvodne izjave (76) začasne uredbe se potrdijo.

5.2. Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti, prodaja in tržni delež

(71) Ker v zvezi s proizvodnjo, proizvodno zmogljivostjo in izkoriščenostjo zmogljivosti, prodajo in tržnim deležem industrije Unije ni bilo pripomb, se uvodne izjave (77) do (81) začasne uredbe potrdijo.

5.3. Povprečne cene na enoto industrije Unije

(72) Po objavi začasne uredbe je bilo ugotovljeno, da so zaradi stvarnih napak potrebni popravki povprečnih cen na enoto industrije Unije. V spodnji preglednici je prikazan spremenjeni trend cene na enoto industrije Unije v obravnavanem obdobju.

Cena na enoto pri prodaji nepovezanim v EU	**2007**	**2008**	**2009**	**OP**
Indeks: 2007=100	100	123	102	96
Letni Δ%		22,6 %	–16,9 %	–5,3 %

Vir: izpolnjeni vprašalniki.

(73) V nasprotju z navedbo iz uvodne izjave (84) začasne uredbe so se cene industrije Unije v obravnavanem obdobju zmanjšale za 4 %. The decrease was significant from 2008 to 2009 with a further decrease in the IP. Over this period the sales price decreased 22%. Ker v zvezi s povprečnimi cenami na enoto industrije Unije ni bilo pripomb, se uvodni izjavi (82) in (83) začasne uredbe potrdita.

5.4. Zaloge, zaposlenost, plače in produktivnost, dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala, rast, višina dejanske stopnje dampinga

(74) Nekatere strani so trdile, da industrija Unije ni mogla utrpeti škode, ker so družbe, ki so del industrije Unije, vertikalno integrirane in so zadevni izdelek uvažale iz tretjih držav. Zato bi lahko uvoženi izdelek uporabile v svoji nadaljnji proizvodnji in prodale proizvodnjo, ki ni dobičkonosna.

(75) Opozoriti je treba, da v določeni protidampinških preiskavah proizvajalci, kot so proizvajalci jekla in proizvajalci kemičnih izdelkov, ki so vključeni v opredelitev industrije Unije, v teh primerih opravljajo dejavnost nadaljnje proizvodnje in da je delež njihove proizvodnje zadevnega izdelka namenjen lastni uporabi. Kljub temu se v tak primeru preiskava morebitne povzročitve znatne škode industriji Unije opravi izključno za proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka. V tem primeru je bila znatna škoda ugotovljena v zvezi s poslovanjem z zadevnim izdelkom, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (77) do (93) začasne uredbe. Strani niso predložile nobenih dokazov o tem, da so ugotovitve iz teh uvodnih izjav nepravilne in da industrija Unije v OP ni utrpela znatne škode. Ta trditev se zato zavrne.

(76) Nekatere strani so trdile, da so pritožniki z zaprtjem nekaterih proizvodnih zmogljivosti ustvarili zavajajoč vtis o domnevni škodi, ki so jo utrpeli. Trdile so, da so k zmogljivosti Unije prispevali drugi proizvajalci v Uniji in da se je zmogljivost industrije Unije povečala z naložbami v nove zmogljivosti. To komajda dokazuje škodo industrije. Druge strani so trdile, da zmanjšanje naložb ne pomeni škode, ampak premestitev proizvodnje izven EU.

(77) V skladu z ugotovitvijo preiskave iz uvodne izjave (78) začasne uredbe se je proizvodna zmogljivost industrije Unije leta 2008 povečala za 9 %, vendar se je potem v OP zmanjšala za 10 %. Razlog za to so bili sklepi, ki so bili sprejeti zaradi soočanja s

konkurenco iz zadevnih držav, pri čemer so bila poznejša začasna zaprtja tudi posledica pritiska zaradi dampinškega uvoza V zvezi z naložbami je v uvodni izjavi (89) začasne uredbe navedeno, da so se naložbe industrije Unije v Uniji v obravnavanem obdobju zmanjšale za 35 %. To je eden od več dejavnikov škode, na podlagi katerih je bilo v uvodnih izjavah (92) in (93) začasne uredbe sklenjeno, da je industrija Unije v OP utrpela znatno škodo.

(78) Ker v zvezi z zalogami, zaposlitvijo, plačami in produktivnostjo, dobičkonosnostjo, denarnim tokom, naložbami, donosnostjo naložb in zmožnostjo zbiranja kapitala, rastjo in višino dejanske stopnje dampinga ni bilo drugih pripomb, se uvodne izjave (85) do (91) začasne uredbe potrdijo.

5.5. Razvoj po OP

(79) Nekatere strani so trdile, da ni dokazov, da je industrija Unije utrpela znatno škodo, pri čemer je dejstvo, da je eden od dveh prvotnih pritožnikov umaknil podporo preiskavi, dokazovalo, da ni utrpel škode. Prav tako so trdile, da kazalniki škode za preostalega pritožnika niso dokazovali škode.

(80) Opozoriti je treba, da zadevna družba ni nasprotovala preiskavi, ampak je zavzela nevtralno stališče. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (57), se je zato še vedno štelo za primerno, da se oba proizvajalca Unije ohranita kot del industrije Unije.

(81) Strani so trdile, da so se v obdobju po OP občutno zvišale cene in da bo ta razvoj cen v navedenem obdobju nemudoma prinesel dobiček pritožnikoma, ki sta v svojih javnih izjavah za obdobje 2010–2011 sama napovedala boljše rezultate.

(82) Nekatere strani so vztrajale, da so se razmere v industriji Unije v obdobju po OP bistveno izboljšale, pri čemer so izpostavile, da so nekatere družbe načrtovale gradnjo novih obratov v EU. Trdile so tudi, da bi bilo treba glede na nedavno zvišanje uvoznih cen opustiti ali uvesti ukrepe v obliki minimalne uvozne cene.

(83) Poleg tega niso bili predloženi nobeni dokazi o očitnosti, nespornosti in trajnosti navedenih dogodkov po OP. Poleg tega ni bilo dokazano, da so navedeni dogodki po OP jasni, nesporni in trajni. V zvezi s kakršno koli opustitvijo dokončnih ukrepov je to treba obravnavati ob upoštevanju dogodkov po OP, ki bi bili trajni.

(84) Kot je navedeno v uvodnih izjavah (123) do (126) se glede uvedbe minimalne uvozne cene šteje, da jih dane okoliščine ne utemeljujejo. Zato se vse navedene trditve zavrnejo.

6. Sklepna ugotovitev o škodi

(85) Preiskava je potrdila, da je večina kazalnikov škode v zvezi z industrijo Unije v obravnavanem obdobju pokazala padajoči trend. Na podlagi navedenega se potrdi sklepna ugotovitev iz uvodnih izjav (92) in (93) začasne uredbe, da je industrija Unije v OP utrpela znatno škodo.

E. VZROČNA ZVEZA

1. Učinek dampinškega uvoza

(86) Ena stran je ugotovila, da je analiza iz uvodne izjave (108) začasne uredbe pomanjkljiva, ker se zdi, da povezuje splošno in stalno zmanjševanje potrošnje z večanjem uvoza, medtem ko se je po navedbah te strani uvoz iz zadevnih držav razvijal v skladu s potrošnjo.

(87) Pojasniti je treba, da se je potrošnja, kot je navedeno v uvodnih izjavah (64) do (66) začasne uredbe, v obravnavanem obdobju na splošno dejansko povečala za 2 %. Vendar to ne spremeni dejstva, da sta se v obravnavanem obdobju na splošno bistveno povečala obseg in tržni delež nizkocenovnega dampinškega uvoza iz zadevnih držav (glej uvodno izjavo (96) začasne uredbe), medtem ko se velikost trga skoraj ni spremenila, industrija Unije pa je izgubila znaten tržni delež, zlasti med letom 2009 in OP.

(88) Nekatere strani so trdile, da trendi uvoza iz zadevnih držav niso povezani s slabšanjem gospodarskega položaja industrije Unije, zlasti z obsegom prodaje, prodajnimi vrednostmi in dobičkonosnostjo. Trdile so, da se je dobičkonosnost industrije Unije povečala, ko se je leta 2008 povečal uvoz, in se potem bistveno zmanjšala, čeprav je uvoz ostal nespremenjen.

(89) V nasprotju z navedenimi domnevami je preiskava izpostavila splošno povezavo med nizkocenovnim dampinškim uvozom in škodo, ki jo je industrija Unije utrpela v celotnem obravnavanem obdobju (glej uvodne izjave (95) do (98) začasne uredbe). Preiskava je tudi pokazala, da industrija Unije v obravnavanem obdobju ni mogla okrevati zaradi povečanja nizkocenovnega dampinškega uvoza na trgu Unije. Zato je treba trditev zavrniti.

(90) Strani so tudi trdile, da so bile razlike v trendih uvoza odvisne od vrst alkohola, ki so jih proizvajali nekateri proizvajalci izvozniki, in da je zato treba za te alkohole opraviti ločeno analizo škode. Vendar imajo obravnavane različne vrste enake osnovne značilnosti. V preiskavi niso bile ugotovljene bistvene razlike med maščobnimi alkoholi in njihovimi mešanicami, ki so proizvedeni iz različnih surovin. Zato v tem primeru ni razlogov za uvedbo ločenih analiz trendov glede na posamezno vrsto alkohola.

(91) Prav tako so strani trdile, da škode ni mogoče pripisati Indiji, ker se njen uvoz v obravnavanem obdobju ni povečal, zlasti če se ne upoštevajo nakupi pritožnikov. Vendar je bilo ugotovljeno, da je bil uvoz iz Indije na trg Unije izveden po dampinških cenah in da je stopnja škode močno presegala 2-odstotni prag *de minimis*. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (63) do (65), so bili poleg tega izpolnjeni pogoji za izvedbo kumulativne ocene za zadevne države. Zato je treba trditev zavrniti.

(92) Strani so tudi trdile, da škode ni mogoče pripisati družbam, katerih stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen je bila negativna, ali na podlagi tega celotnemu uvozu iz Indonezije.

(93) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (63) do (65), so bili izpolnjeni vsi pogoji za izvedbo kumulativne ocene zadevnega uvoza. V skladu s tem so se učinki nizkocenovnega dampinškega uvoza s poreklom iz zadevnih držav na industrijo Unije ocenili skupaj za namene analize škode in vzroka škode. Poleg tega odsotnost nelojalnega nižanja prodajnih cen ne izključuje povzročitve znatne škode industriji Unije. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (124) do (127) začasne uredbe, je bilo

dejansko ugotovljeno, da cena, ki jo je zaračunavala industrija Unije, ni bila dovolj visoka, da bi z njo krila vse proizvodne stroške in dosegla razumno stopnjo dobička, ki bi jo lahko dosegla, če v OP ne bi bilo dampinškega uvoza. Ta trditev se zato zavrne.

(94) Ker v zvezi z učinki dampinškega uvoza ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave (95) do (98) začasne uredbe potrdijo.

2. Učinki drugih dejavnikov

(95) Več strani je trdilo, da je treba resnični vzrok vsakršne škode, ki jo je utrpela industrija Unije, pripisati finančni krizi, saj je bila zadevna industrija najbolj prizadeta, ko se je uvoz iz zadevnih držav stabiliziral. Navedle so tudi, da je bilo zmanjševanje dobičkonosnosti industrije Unije podobno zmanjševanju, ugotovljenemu pri drugih družbah, ki delujejo v kemičnem sektorju.

(96) Kriza je vplivala na uspešnost industrije Unije. Trendi dejavnikov škode, kot sta izkoriščanje zmogljivosti in obseg prodaje, kažejo, da se je položaj industrije Unije s krizo poslabšal, z okrevanjem trga pa nekoliko izboljšal. Vendar je preiskava pokazala, da izboljšanje ni omogočilo okrevanja industrije Unije, katere gospodarski položaj je bil veliko slabši od položaja, ki je prevladoval na začetku obravnavanega obdobja. Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi (89), je bilo leta 2008 tik pred začetkom finančne krize povečanje dampinškega uvoza iz zadevnih držav največje, obseg prodaje industrije Unije pa se je najmočneje zmanjšal. Po tem letu si industrija Unije ni opomogla in dampinški uvoz je bil na trgu Unije še naprej močno prisoten. Zato je ne glede na druge dejavnike jasno, da je dampinški uvoz v veliki meri prispeval k znatni škodi, ki jo je industrija Unije utrpela v OP. Ta trditev se zato zavrne.

(97) Več strani je tudi trdilo, da je bil resničen vzrok za domnevno škodo industrije Unije uvoz iz drugih tretjih držav, zmanjšanje povpraševanja, zvišanje cen surovin in pomanjkanje ustreznega dostopa do teh surovin, napačne strateške odločitve, ki jih je sprejela industrija Unije, konkurenčni pritisk na prodajnem trgu, zmanjšanje proizvodnje zadevnega izdelka za lastno uporabo, splošne spremembe tržnih pogojev in konkurenčne razmere na trgu Unije.

(98) Omeniti je treba, da navedene strani niso mogle utemeljiti svojih trditev in dokazati, da so razen nizkocenovnega dampinškega uvoza iz zadevnih držav še drugi dejavniki, ki lahko pretrgajo zvezo med škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in dampinškim uvozom.

(99) Nekatere strani so trdile, da Komisija ni analizirala morebitnega vpliva, ki ga je imela prodaja maščobnih alkoholov, sestavljenih iz razvejenih izomerov, in njihovih mešanic na prodajo zadevnega izdelka industrije Unije, ter njenih učinkov na gospodarski položaj industrije. Preiskava se je osredotočila na izdelek, kot je opredeljen v uvodnih izjavah (8) do (12), nobena stran pa ni zagotovila zanesljivih podatkov, ki bi omogočili oceno morebitnega negativnega vpliva maščobnih alkoholov, sestavljenih iz razvejenih izomerov, in njihovih mešanic na gospodarski položaj industrije Unije. Ta trditev se zato zavrne.

(100) Ker v zvezi z učinki drugih dejavnikov ni bilo nobenih pripomb, se uvodne izjave (99) do (106) začasne uredbe potrdijo.

3. Sklepna ugotovitev o vzročni zvezi

(101) Preiskava ni izpostavila dejstva, da so razen nizkocenovnega dampinškega uvoza iz zadevnih držav še drugi dejavniki, ki lahko pretrgajo vzročno zvezo med znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in dampinškim uvozom.

(102) Ker v zvezi s sklepno ugotovitvijo o vzročni zvezi ni bilo nobenih pripomb, se uvodne izjave (107) do (110) začasne uredbe potrdijo.

F. INTERES UNIJE

1. Industrija Unije

(103) Ker v zvezi z interesom industrije Unije ni bilo nobenih pripomb, se uvodni izjavi (112) in (113) začasne uredbe potrdita.

2. Uvozniki

(104) Ker v zvezi z interesom uvoznikov ni bilo pripomb, se uvodni izjavi (115) in (116) začasne uredbe potrdita.

3. Uporabniki

(105) Spomniti je treba, da se je preiskava zaradi ocene morebitnega vpliva protidampinških ukrepov na uporabnike Unije osredotočila zlasti na skupne podatke, ki jih je predložilo pet velikih družb uporabnic, obiskanih v začasni fazi.

(106) Na podlagi tega je bilo začasno ugotovljeno, da je bil delež stroškov zadevnega izdelka v skupnih stroških proizvodnje za to skupino velik, pri čemer se je gibal med 10 % in 20 %, odvisno od končnega izdelka. Vendar so se razpoložljivi podatki ponovno preučili, pri čemer je bilo na podlagi novih izračunov in popravkov nekaterih številk ugotovljeno, da se ta delež giblje med 15 % in 25 %. Podobno je bilo ugotovljeno, da povprečna stopnja dobička pri poslovanju z zadevnim izdelkom za skupino petih obiskanih družb znaša približno 6 %; na podlagi novih izračunov pa je bila ugotovljena višja povprečna stopnja dobička, tj. približno 7,5 %. Nenazadnje se je popravil tudi delež skupnega poslovanja, ki predstavlja povprečni delež poslovanja z zadevnim izdelkom. Ta je bil začasno določen na približno 22 %, medtem ko je bil na podlagi novih izračunov ugotovljen 25-odstotni delež.

(107) Po objavi začasne uredbe so se odzvali številni uporabniki in predložili pripombe v zvezi z dokončnim razkritjem. Nasprotovali so izboru petih družb uporabnic iz uvodne izjave (118) začasne uredbe, pri čemer so trdili, da podatki, ki so se uporabili pri oceni morebitnega vpliva ukrepov na predelovalno industrijo, niso bili pregledni in niso temeljili na reprezentativnih straneh, ampak na majhnem številu strani. Trdili so, da bi bilo treba pri analizi upoštevati podatke, ki bi jih predložili vsi v preiskavi sodelujoči uporabniki.

(108) Vendar, kot je navedeno v uvodnih izjavah (117) in (118) začasne uredbe, 21 sodelujočih družb skupaj predstavlja približno 25 % vseh nakupov zadevnega izdelka v EU v OP, medtem ko je pet družb, ki so se uporabile pri oceni interesa uporabnikov, predstavljalo približno 18 % teh nakupov, tj. 72 % nakupov zadevnega izdelka s strani

sodelujočih uporabnikov. Poleg tega, da je bilo teh pet uporabnikov reprezentativnih z vidika obsega nakupa zadevnega izdelka, so sestavljali zelo dobro ponazoritev različnih poslovnih sektorjev predelovalne industrije. Pet obiskanih družb resnično oblikuje heterogeno skupino, ki ne vključuje le proizvajalcev za prvo uporabo, tj. proizvajalcev površinsko aktivnih snovi, ampak tudi uporabnike površinsko aktivnih snovi in uporabnike v nadaljnjem proizvodnem procesu.

(109) Kljub temu je bila izvedena širša analiza, pri kateri so se upoštevale vse informacije, ki so jih predložili sodelujoči uporabniki. Pri tem je bila izvedena posebna ocena morebitnega vpliva protidampinških dajatev na proizvajalce površinsko aktivnih snovi kot ločeno skupino, ker bi lahko uvedba ukrepov najbolj vplivala na to skupino. Druga ločena analiza je bila izvedena za drugo skupino uporabnikov, ki je zajemala vse ostale družbe uporabnice, ki so sodelovale v preiskavi.

(110) Izvedena je bila simulacija, pri kateri se je najprej ocenil morebitni učinek povprečne 5-odstotne dajatve na uvoz maščobnih alkoholov in njihovih mešanic na vse sodelujoče uporabnike in potem na dve ločeni skupini. Rezultati simulacije so pokazali, da bi končni učinek te povprečne dajatve na skupne stroške proizvodnje pri poslovanju z zadevnim izdelkom znašal približno 0,09 % za vse uporabnike, medtem ko bi učinek iste dajatve na izdelek v nadaljnjem proizvodnem procesu, pri katerem se uporablja zadevni izdelek, za proizvajalce površinsko aktivnih snovi znašal približno 0,05 %, za drugo skupino družb pa približno 0,29 %.

(111) Analiza je prav tako pokazala, da so proizvajalci površinsko aktivnih snovi v sektorjih, ki uporabljajo izdelek v preiskavi, dosegali nižje stopnje dobička; vendar je ta skupina v OP uvažala iz zadevnih držav le 2,6 % vseh svojih nakupov izdelka v preiskavi . Odstotek poslovanja s površinsko aktivnimi snovmi, pri katerem se uporabljajo maščobni alkoholi in njihove mešanice, v primerjavi s celotnim prihodkom od prodaje znaša približno 24 %. Zato je kljub uporabi povprečne 5-odstotne dampinške dajatve končni učinek na stroške proizvodnje izdelkov, ki vključujejo izdelek v preiskavi, zelo omejen in v zvezi s skupno dobičkonosnostjo celo zanemarljiv.

(112) Kljub temu so nekateri proizvajalci površinsko aktivnih snovi trdili, da jim bodo protidampinške dajatve preprečile prosto nakupovanje surovin in tako povzročile izkrivljanje v njihovem tržnem segmentu.

(113) Kot je navedeno v uvodni izjavi (120) začasne uredbe, stopnja protidampinških dajatev ter morebitni učinek na predelovalno industrijo in prodajni trg ne predstavljata resnih ovir za uvoz zadevnega izdelka. Preiskava je potrdila, da dokončne protidampinške dajatve ne morejo povzročiti izkrivljanja na prodajnem trgu. Hkrati proizvajalci površinsko aktivnih snovi ne bi smeli imeti težav pri prenosu tega razmeroma majhnega zvišanja stroškov na končno ceno svojih izdelkov. Zato se trditve, da bi protidampinške dajatve povzročile izkrivljanje na prodajnem trgu, zavrnejo.

(114) Po razkritju dokončnih ugotovitev so nekateri uporabniki vztrajali, da so jim proizvajalci Unije zavrnili dobavo blaga in da je drugih možnosti dobave malo. Kot je navedeno v uvodni izjavi (120) začasne uredbe, relativno nizka stopnja predlaganih ukrepov ne izključuje možnosti uvoza zadevnega izdelka. Poleg tega proizvajalci Unije v obravnavanem obdobju niso proizvajali ob polni zmogljivosti. Uvoz je mogoč tudi iz drugih tretjih držav, za katere se ne uporabljajo ukrepi, Eurostatovi podatki za

uvoz maščobnih alkoholov in njihovih mešanic iz drugih držav po OP pa kažejo, da se takšen uvoz narašča, kar kaže na neutemeljenost domnevnega tveganja pomanjkanja dobave. Ta trditev se zato zavrne.

(115) Nekatera združenja uporabnikov, ki se niso javila v roku iz točke 5.3 obvestila o začetku, so trdila, da njihova stališča, zlasti glede morebitnega vpliva ukrepov na mala in srednje velika podjetja ter na posebne sektorje, niso bila upoštevana v oceni interesa Unije. Vendar je treba opozoriti, da so bile v tej preiskavi upoštevane vse pripombe teh združenj. Kot je navedeno v uvodni izjavi (109) so bile v oceni interesa Unije upoštevane tudi vse informacije, ki so jih predložili sodelujoči uporabniki. Ta trditev se zato zavrne.

(116) Več strani je trdilo, da je treba v primeru uvedbe ukrepov njihovo trajanje omejiti na največ dve leti. Glede na osnov uredbo je dokončni protidampinški ukrep običajno uveden za pet let. Ker nobena stran ni dokazala, da bi obdobje dveh let zadostovalo za izravnavo dampinga, ki povzroča škodo, kot je določeno v členu 11.1 osnovne uredbe, ni utemeljenega razloga za spremembo običajnega trajanja ukrepov. Ta trditev se zato zavrne.

(117) Ker v zvezi z interesom uporabnikov ni bilo nobenih drugih pripomb, se potrdi, da uvedba dokončnih ukrepov za uvoz zadevnega izdelka ne bi bila v nasprotju z interesom Unije, in uvodne izjave (117) do (121) se zato potrdijo.

4. Sklepna ugotovitev o interesu Unije

(118) Na podlagi navedenega se lahko potrdi sklepna ugotovitev iz uvodne izjave (122) začasne uredbe. Ugotovljeni niso bili nobeni utemeljeni razlogi, ki bi nasprotovali uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz maščobnih alkoholov in njihovih mešanic iz zadevnih držav.

G. DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI

1. Stopnja odprave škode

(119) Spomniti je treba, da je stopnja dobička, ki se je uporabila za izračun ciljnega dobička v začasni fazi, znašala 7,7 %. Pritožniki so trdili, da bi bil ustreznejši 15-odstotni ciljni dobiček. V zvezi s tem je treba navesti, da niso predložili preverljivih dokazov, ki bi podprli trditev, da je bil ciljni dobiček prenizek. Zato se predlaga potrditev 7,7-odstotnega ciljnega dobička, ki temelji na doseženi stopnji dobička za celotno poslovanje z alkoholom enega pritožnika v njegovem zadnjem dobičkonosnem letu pred povečanjem nizkocenovnega dampinškega uvoza.

(120) Nekatere strani so trdile, da stopnja 7,7 % ni realna in je previsoka. Za določitev stopnje odprave škode so predlagale uporabo nižje stopnje dobička, tj. med 3 in 5 %. Vendar ta trditev ni bila utemeljena z nobenimi dokazi o tem, da je predlagani dobiček tisti dobiček, ki bi ga industrija Unije lahko dosegla brez dampinškega uvoza na trgu Unije, zato ni bila sprejeta.

(121) Nekatere strani so trdile, da je Komisija napačno določila stopnjo odprave škode na podlagi stopnje nelojalnega nižanja ciljnih cen, pri čemer bi morala uporabiti stopnjo nelojalnega nižanja prodajnih cen. V tem primeru se stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen ni obravnavala kot primerna podlaga za določitev stopnje odprave škode

za industrijo Unije, ker ne bi izražala ravni cene, ki bi se lahko dosegla brez dampinškega uvoza na trgu Unije. Trditev je bila zato zavrnjena.

(122) Na podlagi tega se lahko začasne stopnje škode, izražene kot odstotek cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, kot je navedeno v uvodni izjavi (127) začasne uredbe, potrdijo.

2. Dokončni ukrepi

2.1. Oblika dokončnih ukrepov

(123) Kot je navedeno v uvodnih izjavah (79) do (84), so določene strani med drugim trdile, da je treba trenutne ukrepe opustiti, ker so bili dogodki po OP glede povečanja cen zadevnega izdelka na trgu Unije jasni, nesporni in trajni. Trdile so tudi, da dokončni ukrepi ne bi smeli biti uvedeni v obliki dajatev *ad valorem*, temveč v obliki minimalne uvozne cene.

(124) Vendar se šteje, da v tem primeru okoliščine ne utemeljujejo uvedbe minimalne uvozne cene. Glede na naravo zadevnega izdelka in zapletene korporativne strukture zadevnih izvoznikov se je takšni obliki ukrepa mogoče enostavno izogniti.

(125) Vendar se priznava, da na trgu obstaja določena občutljivost cen za zadevni izdelek in bi bilo zato razumno čim bolj zmanjšati vpliv dokončnih ukrepov na uporabnike Unije v primeru morebitnih znatnih povečanj cen zadevnega izdelka. Zato je obliko dokončnih ukrepov primerno spremeniti iz dajatev *ad valorem* na posebne dajatve.

(126) Pričakuje se, da bodo takšni ukrepi do določene mere omejili morebiten negativen vpliv na uporabnike, če bi se cene znatno in hitro povečale. Če pa bi se cene zmanjšale, bi posebne dajatve še vedno zagotavljale zadostno zaščito proizvajalcem Unije. Posebne dajatve temeljijo na vrednostih CIF izvoza v EU sodelujočih družb v OP, pretvorjenih v EUR z mesečnimi menjalnimi tečaji, pomnoženih s stopnjami dampinga ali stopnjami škode, karkoli je nižje, v skladu s pravilom nižje dajatve.

(127) Glede tega sta dva proizvajalca izvoznika trdila, da je treba namesto mesečnega uporabiti letni povprečni menjalni tečaj. Vendar je bilo ugotovljeno, da je v skladu z običajno prakso kakršna koli pretvorba valut v protidampinških preiskavah opravljena z mesečnim menjalnim tečajem. Tako je bilo tudi v tej preiskavi. Zato je bila trditev zavrnjena.

(128) Pritožnik je trdil, da bi morale biti pri določanju posebnih dajatev uporabljene sedanje cene maščobnih alkoholov in njihovih mešanic in ne vrednosti CIF v OP. Opozoriti je treba, da so posebne dajatve določene glede na izračun dampinga in škode za OP. Predloženi niso bili nobeni utemeljeni argumenti, po katerih bi izračun posebnih dajatev v tem primeru temeljil na obdobju po OP. Zato se ta trditev zavrne.

2.2. Uvedba dokončnih ukrepov

(129) Po objavi začasnih ukrepov je potencialni proizvajalec izvoznik trdil, da je treba stopnjo preostale dajatve določiti na ravni najvišje uvedene dajatve in ne najvišje stopnje dampinga, ugotovljene za Indonezijo. Vendar se preostala dajatev določi na preostali stopnji dampinga ali preostali stopnji škode na podlagi pravila nižje dajatve. Trditev se je zato zavrnila.

(130) Glede na navedeno se šteje, da je treba v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe dokončne protidampinške ukrepe uvesti za uvoz zadevnega izdelka na ravni nižjih stopenj dampinga in škode v skladu s pravilom nižje dajatve.

(131) Vse strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala priporočiti uvedba dokončnih protidampinških dajatev. Določen je bil tudi rok, v katerem so lahko po dokončnem razkritju predložile svoja stališča. Po ustrezni preučitvi pripomb, ki so jih predložile strani, so bile ugotovitve po potrebi ustrezno spremenjene.

(132) Predlagane dokončne protidampinške dajatve so:

Država	**Družba**	**Dokončna posebna protidampinška dajatev (EUR neto na tono)**
Indija	VVF Limited	46,98
	vse druge družbe	86,99
Indonezija	P.T. Musim Mas	45,63
	vse druge družbe	80,34
Malezija	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.	51,07
	vse druge družbe	61,01

(133) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe v skladu s to uredbo se uporabljajo le za uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo te družbe, torej izrecno navedene pravne osebe. Uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvaja katera koli druga družba, ki v členu 1 ni izrecno navedena z imenom in naslovom, vključno s subjekti, ki so povezani z izrecno navedenimi družbami, teh stopenj ne more koristiti, pri čemer se zanjo uporablja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(134) Vsak zahtevek za uporabo teh stopenj protidampinških dajatev za posamezne družbe (npr. zaradi spremembe imena subjekta ali ustanovitve novih proizvodnih ali prodajnih obratov) se takoj naslovi na Komisijo[10] skupaj z vsemi ustreznimi informacijami, zlasti o kakršni koli spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje, domače prodaje in izvoza, povezanimi na primer z navedeno spremembo imena ali spremembo proizvodnih in prodajnih obratov. Ta uredba bo po potrebi ustrezno spremenjena s posodobitvijo seznama družb, upravičenih do individualnih stopenj protidampinških dajatev.

[10] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Bruselj, BELGIJA.

3. Zaveze

(135) En indijski in en malezijski proizvajalec izvoznik sta skupaj s svojimi povezanimi uvozniki predložila ponudbo cenovne zaveze v skladu s členom 8(1) osnovne uredbe. Obe ponudbi cenovne zaveze sta vsebovali veliko število skupin proizvodov (določenih s kemijsko specifikacijo), pri čemer se za vsako skupino se uporablja drugačna minimalna uvozna cena, cenovne razlike med skupinami pa so do 25 % za malezijskega izvoznika in do 100 % za indijskega izvoznika. Poleg tega so cene znotraj posamezne skupine nihale do 20 % in predstavljale veliko tveganje navzkrižne kompenzacije. Ugotovljeno je bilo tudi, da ponudba indijskega izvoznika ni obravnavala nestanovitnosti cen zadevnega izdelka. Ugotovljena so bila dodatna tveganja navzkrižne kompenzacije pri malezijskem izvozniku in njegovem povezanem uvozniku v Unijo, ki ni le priskrbel zadevnega izdelka od malezijskega izvoznika, ampak tudi od drugih dobaviteljev. Carinski organi bi težko določili kemijske specifikacije izdelka brez posamezne analize, zaradi česar bi bilo spremljanje zelo obremenjeno, če ne celo neizvedljivo. Ponudbi cenovne zaveze sta bili zato zavrnjeni. Po predlogu za spremembo oblike ukrepov je en proizvajalec izvoznik spremenil svojo ponudbo cenovne zaveze in predlagal povprečno minimalno izvozno ceno za vse skupine izdelkov ter trdil, da tveganja navzkrižne kompenzacije ne bo več. Drugi proizvajalec izvoznik je le potrdil svojo ponudbo. Vendar bi glede na število vrst izdelka in nihanje cen med njimi minimalna uvozna cena ogrozila učinkovitost celotnih ukrepov. Navedena struktura podjetij in njihovih ponudb še vedno ovira sprejemanje zaveze. Režim poročanja in cen, ki ga je predlagal en izvoznik, ne obravnava navedenih skrbi, zato bi bilo spremljanje v vsakem primeru obremenjeno ali celo neizvedljivo. Ponudbi cenovne zaveze zato ne moreta biti sprejeti.

4. Dokončno pobiranje začasnih protidampinških dajatev

(136) Glede na višino ugotovljenih stopenj dampinga in stopnjo škode, povzročene industriji Unije, se šteje za nujno, da se zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo, dokončno poberejo v višini zneska uvedenih dokončnih dajatev. Kadar so dokončne dajatve nižje od začasnih, se začasno zavarovani zneski, ki presegajo dokončno stopnjo protidampinških dajatev, sprostijo –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz nasičenih maščobnih alkoholov z ogljikovim številom C8, C10, C12, C14, C16 ali C18 (razen razvejenih izomerov), vključno z enojnimi nasičenimi maščobnimi alkoholi (imenovanimi tudi „čiste frakcije“ ali „single cuts“) in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (običajno razvrščenimi v C8-C10), mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (običajno razvrščenimi v C12-C14), in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C16-C18, trenutno uvrščenih v oznake KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 in ex 3823 70 00 (oznake TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 in 3823 70 00 91), s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije.

2. Stopnja dokončne protidampinške dajatve izdelka iz odstavka 1, ki so ga proizvedle spodnje družbe, je naslednja:

Država	Družba	Dokončna protidampinška dajatev (EUR neto na tono)	Dodatna oznaka TARIC
Indija	VVF Ltd, Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	vse druge družbe	86,99	B999
Indonezija	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	vse druge družbe	80,34	B999
Malezija	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	vse druge družbe	61,01	B999

3. Če je bilo blago poškodovano pred vstopom v prosti promet in se cene, ki so se dejansko plačevale ali se plačujejo, porazdelijo za določitev carinske vrednosti v skladu s členom 145 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti[11], se znesek protidampinške dajatve, izračunane glede na zgoraj določene zneske, zmanjša za odstotek, ki ustreza razdelitvi cen, ki so se dejansko plačevale ali se plačujejo.

4. Če ni drugače določeno, se uporabljajo veljavne določbe o carinah.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 446/2011 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije, se dokončno

[11] UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, se sprostijo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik

[...]